

ਉੱਡਣ ਵਾਲਾ ਹਾਥੀ

ਭੀਲੀ ਲੋਕ ਕਥਾ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਗੰਨਾ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਫ਼ਸਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਗਾਇਬ ਸੀ। “ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਗਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਗੰਨਾ ਕੌਣ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ,” ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਉਸ ਰਾਤ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਚੰਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਧੱਬਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਡ ਕੇ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੇਤ ਦਾ ਗੰਨਾ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਾਥੀ ਦੇ ਖਾਣਾ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।

ਜਦੋਂ ਹਾਥੀ ਉੱਡਣ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪੂਛ ਫੜ ਲਈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਉੱਡ ਕੇ ਇੰਦਰ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਘਾਹ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਢਕੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇੰਦਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। “ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਥੀ ਉੱਡ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਗੰਨਾ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਫ਼ਸਲ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ,” ਕਿਸਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਤੈਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਜਾ। ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਫ਼ਸਲ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰੇ,” ਇੰਦਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸਾਨ ਰਤਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਠੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਪਰਤ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਬਣ ਗਿਆ।

ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਉਸ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਮਿਲੀ ਦੌਲਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਕੁਝ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ। “ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਲੁਭਾ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। “ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਰਤਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲਵਾਂਗੇ!” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੰਨੇ ਦਾ ਖੇਤ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਹਾਥੀ ਉੱਡ ਕੇ ਉੱਥੇ ਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਛ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹਾਥੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉੱਡੇ, ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕੀ ਲਿਆਉਣਗੇ।

ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਹੁਣ ਹਾਥੀ ਦੀ ਪੂਛ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ। “ਮੈਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਰਤਨ ਲੈ ਕੇ ਆਵਾਂਗਾ!” ਉਸ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹਾਥੀ ਦੀ ਪੂਛ ਛੁੱਟ ਗਈ। ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ‘ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਿਆ।

“ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਹਾਥੀ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ,” ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਸੁਣਦਿਆਂ ਇੰਦਰ ਨੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗੰਨੇ ਦੇ ਖੇਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਡ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਈ। ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਰਾਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਹਾਥੀ ਮੁੜ ਕੇ ਕਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

THE END

© BookBox. All Rights Reserved.
www.bookbox.com

Click below to follow us:

YouTube

facebook